(β). Επίγραμμα α΄).

"+ Σεραφείμ ο πατριάρχης πρώην της
του Κωνσταντίνου,
ο διάδοχος του Στάχυ χριστοκήρυ-
κος εκείνου,
"Όστις Στάχυς περιάνδριος επίσκοπος
του Βυζαντίου,
εχειροτονήθη πρώτος άγιος περιάξιε.
"Όθεν κ' οικουμενεύουσα η αυτού Παναγιότης
πρώτη και υστερινή γιορτάζει (τῷ τι θείω φρονήματι της),
Με μεγάλην παρρησίαν μ' όλην της την έννοιαν,
με δύναμιν της μελουργίας τον πρωτόκλητον Ανδρέαν.
Ούτος δ' ην ο πατριάρχης Χαονίας ο Ηπειρώτης.
της εν Θράκη του Φιλιππουπόλεως, όστις ών πρώτος
ίσως δ' ήδη εκτίμησε από το πατριαρχείον [illegible]
εδώ ήλθεν εις το όρος και ηγόρασε κελλίον
Βατοπαιδινόν, [illegible] το πρώτον του αγίου Αντωνίου,
δι' οικίαν ησυχίαν μέχρι τέλους του βίου.
Αφ' εκ βάθρων ανεγείρας τούτον εύμορφον ως βλέπεις,
Τεχνικόν [illegible] κτισμένον, (ο Θεός μου να το σκεπάσης), [illegible]
αρχιτέκτονος έχοντος του άλλου [illegible]
στην οικοδομήν την τούτου, [illegible], του εκ Χίου
Ήλλαξεν [illegible] εις του Ανδρέου τ' όνομα την Εκκλησίαν
και Αντώνιον τον μέγαν εορτάζειν κατ' αξίαν.
Των οσίων ταις πρεσβείαις ν' άγη [illegible] βοηθόν το θείον

Φιλιππουπόλεως Σεραφείμ
Ανδρέας
201
Στάχυς
Χρ. Κτενά Ο Πατριάρχης Σεραφείμ Β΄ και "Γρηγόριος ο Παλαμάς" Ε΄ (1921) Αριθ. 31/6. 241-2
Βλ. Ανδρεα[illegible]

«εἰς ἀπόληψιν τῶν ἐνδεκα 1ς καὶ τῶν τῶν αἰωνίων»

Σημ. σ. 1

2Π2

1.) Ὁ κ. Γερ. Σμυρνάκης κακῶς ἀναφέρει τὴν μίαν τῶν ἀνεκδότων τούτων ἐπιγραφῶν ἔχει γράψει ἐπὶ τοῦ ὄντος ἐν τῷ περιοδικῷ «ὁ Εὐαγγελικὸς φροντίδης»! Ἐκ τῶν δημοσιεύσεων τῶν συγγραφέων προβαίνω τό μὲν ἵνα δημοσιευθῶσιν, ὡς ἔχουσι, διότι ὁ κ. Γ. Σμυρνάκης ἐσφαλμένως ἐποίησεν αὐτάς, τό δέ καί ὅπως διασωθῶσιν ἀμφότερα καί ἐν τῷ «Γρ Παλαμᾷ».

2). Διά τούτων σημειῶ ὅτι δέν ἐγένετο οὐδεμία κατάχρησις ἐν τῷ δημοσίῳ χρήματι ἤ ἐν ἄλλῳ τινί. Τό ἐν τῷ 9 στίχῳ δέχ' ἐγὼ ἀνέγνων δέ μι = οὐδέ ἐμὲ βεβαίως, ὅπερ θεωρῶ ὀρθότερον τοῦ μέχ ὅπερ γράφει ὁ κ. Μ. Γεδεὼν καί ὁ κ. Γ. Σμυρνάκης.

3). Ὀρθότερον· ἐπιτροπικόν· ἐνταῦθα ἐσφαλμένως παρανομαστὴς ὁ κ. Γ. Σμυρνάκης γράφει.

Σημ. σ. 2ᾳ

1). «τόν οἶκον»!

2). «νά τοὺς σώσῃς», τίνας;

3). Ἀνεκεδύξησαν.

4). Ἔχει βοηθοῦ τοῦ θείου!

5). «Τὸν δε». Ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ κ. Μ. Γεδεὼν προστέθη μόνον ἡ μετοχή ἀν ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ μετά τό πρῶτον.